

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XVII nr. 810

vineri 9 iulie 1965

8 pagini 25 bani

Elevii de astăzi cadrele de mâine

**TEMELIA
SE AȘEAZĂ
ÎN PRIMELE CLASE**

Temelia pregătirii viitorilor specialiști se așează încă în primele clase, atunci când li se transmit cunoștințele pe care se va clădi tot ceea ce le va da ulterior școala. Iată de ce sarcina de a ridica nivelul învățămîntului, prevăzută în Decretul de Directive ale Congresului al IV-lea, trebuie adusă la îndeplinire începînd chiar din clasa I.

Se vedește tot mai mult necesitatea de a moderniza predarea și la nivelul primelor clase. De a o moderniza nu numai prin folosirea mijloacelor tehnice audio-vizuale, cum se înțelege uneori, dar și prin înnoirea conținutului programelor și manualelor la unele discipline, îndeosebi la matematică și limba română. Știm că se fac o serie de experimente în această direcție. Ar fi bine, credem, ca acestea să fie mai ample și mai adînc analizate, spre a se ajunge mai curînd la unele concluzii. De asemenea, ar trebui ca Institutul de științe pedagogice, secțiile de învățămînt, cercurile pedagogice, să se preocupe mai mult de popularizarea largă a procedeelor noi, valoroase pe care le folosesc cadrele didactice fruntașe. Aceeași problemă ar trebui să stea mai mult și în atenția Editurii didactice și pedagogice, chemată să publice mai multe lucrări, culegeri de articole etc. menite să contribuie la modernizarea conținutului învățămîntului și a formelor de predare în clasele I—IV. Spun aceasta întrucît toți învățătorii simt necesitatea de a renunța la unele procedee și metode învechite, care nu dau rezultate pe măsura cerințelor prezentului, de a le înlocui cu mijloace de predare care să favorizeze însușirea mai activă și mai conștientă a cunoștințelor, dezvoltînd la copii interesele de cunoaștere și posibilitatea de însușire independentă a cunoștințelor.

Se știe că în primii ani de școală procesul de învățămînt trebuie să dea elevilor puțința unei aprofundate cunoașteri senzoriale a obiectelor și fenomenelor realității, a înțelegerii tot mai cuprinzătoare a legăturilor dintre ele, a legilor cărora aceste fenomene li se supun. Or, aceasta cere o mai bună înarmare a învățătorilor în domeniul psihologiei copilului pentru ca, sprijinindu-se pe cunoașterea adîncită a particularităților individuale și de vîrstă ale elevilor, să le educe senzațiile și percepțiile prin folosirea pricepută a materialului didactic, a tehnicii audio-vizuale și mai ales, să le dezvolte gîndirea și

ARISTIȚA CRISTESCU
învățătoare emerită

(Continuare în pag. 8-a)

**FORȚA
MOBILIZATOARE
A PREGĂTIRII
IDEOLOGICE**

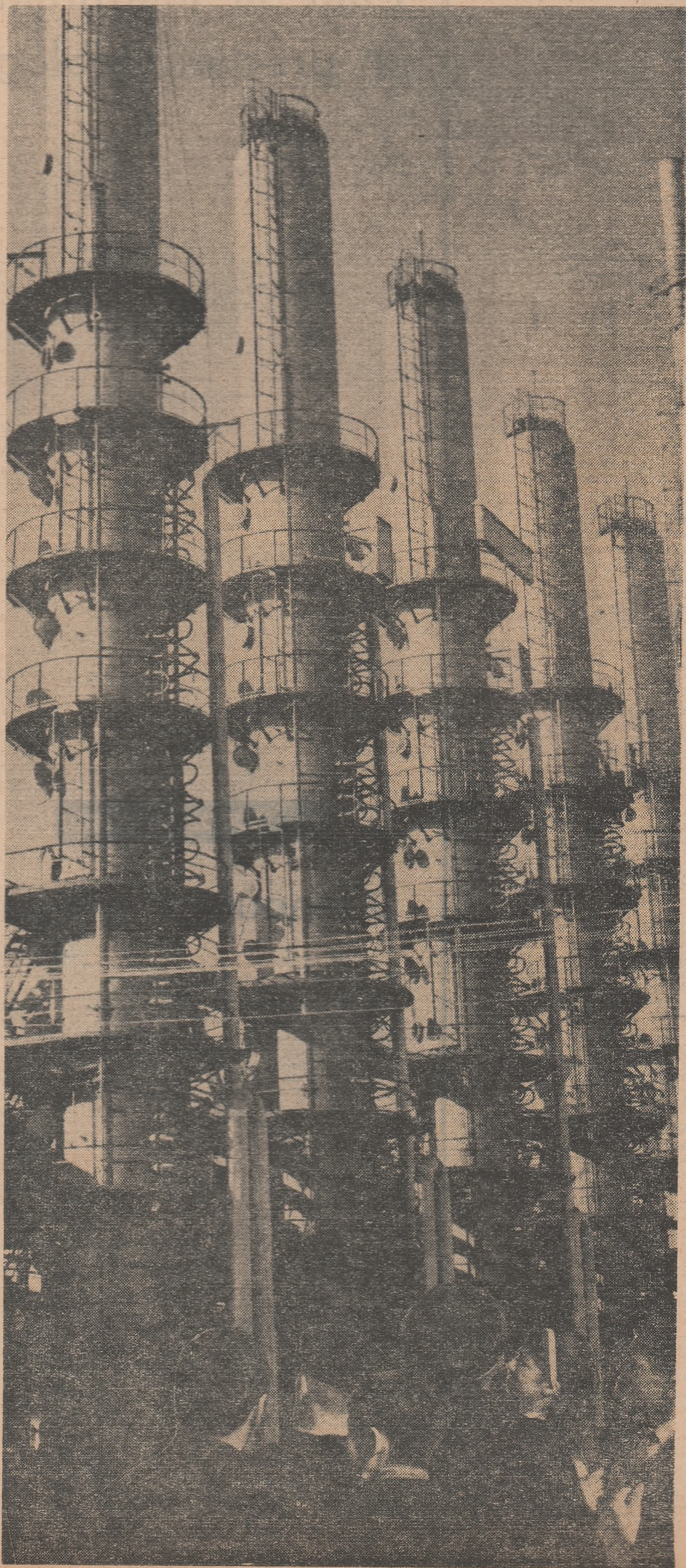
O trăsătură caracteristică a epocii noastre o constituie dezvoltarea impetuoasă a științei și tehnicii în toate domeniile. Progrese care în alte epoci istorice se înregistrau în decurs de secole se înscriu astăzi pe scara deceniilor sau chiar numai a anilor. O asemenea revoluție își pune amprenta, desigur, în primul rînd în sfera producției bunurilor materiale, dar ea se face simțită cu o forță crescîndă și pe plan spiritual — în domeniul ideologiei, al conștiinței oamenilor. Iată de ce trebuie să se asigure înțelegerea din ce în ce mai largă de către tineret a fenomenelor care se petrec în jurul nostru, pentru ca el să nu fie doar martorul acestor fenomene, ci să le stăpînească.

Socotesc de aceea necesar ca în programele și în manualele ultimelor clase să se facă mai mult loc interpretării fenomenelor vieții, iar profesorii să acorde mai mare atenție lămuririi acestor fenomene. Se impune ca nu numai lecțiile de socialism științific sau de istorie, dar și cele de fizică, de chimie, de biologie etc. să explice elevilor fenomenele de ordin social pe care le determină progresul științei, devenită o puternică forță de producție, să le arate cum se integrează noile cuceriri ale minții omenești în patrimoniul culturii existente, ce schimbări determină în sfera relațiilor de producție astfel de fenomene ca mecanizarea și automatizarea etc. De cea mai strictă actualitate sînt problemele pe care le ridică desfășurarea procesului revoluționar în țara noastră, progresele rapide pe care le-a înregistrat poporul român în cele două decenii de regim democrat-popular, cînd conștiința vieții sale libere s-a transformat, sub conducerea partidului, într-o puternică forță de progres, ca și perspectivele pe care le pun în fața lui Directivele ce vor fi supuse, peste cîteva zile, în discuția Congresului partidului. Iată atîtea probleme care solicită înțelegerea tineretului, interesat să cunoască cit mai veridic realitatea complexă a zilelor noastre.

Școala noastră de cultură generală este chemată să îmbunătățească necontenit predarea cunoștințelor ideologice, pentru a înarma tineretul cu elementele fundamentale în acest domeniu. Un rol important

Conf. univ. A. PETRIC

(Continuare în pag. 8-a)

DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PRIN RIDICAREA NIVELULUI SĂU CALITATIV

TIBERIU ILIN, Școala medie din Gătaia, regiunea Banat:

În ultimii ani s-au făcut o serie de pași înainte în domeniul modernizării învățămîntului fizicii. Rămîn totuși încă destul de multe de făcut. Se știe, bunăoară, că manualele mai cuprind și acum unele cunoștințe depășite. De exemplu, se mai folosesc noțiuni cum sînt kilogramul-forță, cal, putere, calorice etc. deși au trecut cîtiva ani de la adoptarea Sistemului Internațional de unități.

Cred că întreprinderile de specialitate și I.M.D.-ul pot face mai mult pentru a pune la dispoziția școlilor aparate de proiecție de calitate superioară, magnetofone etc., după cum se cere ca studiourile cinematografice să se preocupe mai mult de elaborarea diafilmelor și filmelor didactice. Avem nevoie de filme despre construcția și funcționarea generatorilor și motoarelor electrice, despre aparatele de investigație și măsură în fizica nucleară etc.

Și noi înșine avem datorită să modernizăm procedeele de transmitere a cunoștințelor, să asigurăm participarea mai activă, mai creatoare a elevilor la procesul de învățămînt. Cred, de exemplu, că ar trebui să variem mai mult tipurile de lecție, să înlăturăm folosirea șablonardă a lecției mixte, cu toate verigile, care continuă să dețină — în mod nejustificat, după părerea mea — peste 80 la sută din predare.

Prof. EMBL MUTULESCU, directorul Școlii generale de 8 ani din Murfatlar, reg. Dobrogea: Cerința de a îmbunătăți calitatea învățămîntului presupune printre altele, după părerea mea, sporirea numărului de ore, de la 4 la 5, pentru studiul disciplinelor de bază — limba română și matematica — în clasele V—VIII.

Mi se pare necesară, de asemenea, îmbunătățirea manualelor școlare sub raportul accesibilității lor. În prezent, în manualele pentru școala generală de 8 ani se mai întîlnesc destule formulări confuze, care provoacă elevilor dificultăți în înțelegerea și reținerea cunoștințelor.

În vederea mai bune pregătiri a viitoarelor cadre didactice cred că este necesar să fie prelungită durată practicii pedagogice, care să fie îndrumată nemijlocit de specialiști și efectuată în condițiile specifice ale viitorului loc de muncă al studenților.

O propunere în legătură cu structura anului școlar în școala generală de 8 ani: să se studieze posibilitatea de a se încheia cursurile la clasele V—VII o dată cu cele de la clasele I—IV, pentru a se evita organizarea a două consilii pedagogice de analiză anuală, a două serbări de fine de an și, mai ales, pentru a se evita perturbările în munca de predare la clasele V—VII în perioada desfășurării examenului la clasa a VIII-a.

Prof. C. OPRISAN, Școala medie nr. 23 București: Consider că viitorii profesori care studiază în universități sau în institutele pedagogice trebuie să studieze un curs special de cibernetică. În ceea ce îi privește pe actualii profesori de fizică, matematică și biologie, aceștia ar trebui să urmeze un curs de perfecționare, ale cărui lecții să fie ținute de specialiști cu înaltă calificare. Unele începuturi în această direcție s-au făcut și pînă acum — mă refer la cursurile de informare organizate de societățile de matematică, fizică-chimie și științe naturale-geografie. Ele sînt totuși insuficiente, căci au o cuprindere limitată. Cred că ar fi indicat să se organizeze cursuri speciale, în mai multe serii de câte 8—10 zile, în centrele universitare. Programa lor ar putea cuprinde probleme noi de cibernetică, de aplicare a acesteia în specialitate, ca și probleme de metodică.

Acad. N. SALĂGEANU

directorul Institutului de biologie,
„Traian Săvulescu” al Academiei R.P.R.

Cum să înlăturăm caracterul descriptiv al predării biologiei

Proiectul de Directive ale celui de al IV-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 cuprinde numeroase prevederi de cea mai mare însemnătate în legătură cu creșterea producției agricole, ceea ce implică să se acorde o atenție deosebită dezvoltării științelor biologice și îndeosebi ramurilor experimentale ale acestora. Consider că în această lumină trebuie să privim și problema predării disciplinelor biologice în învățămîntul de toate gradele, începînd cu școala de cultură generală.

După ce își însușesc în clasele V—VIII, cunoștințele de bază din domeniul biologiei, elevii școlilor de cultură generală reiau aceste cunoștințe, la un nivel mai ridicat, în ultimele clase. În general satisfacătoare, mai ales din punct de vedere al succesiunii disciplinelor, programele după care se desfășoară studiul biologiei pot fi încă îmbunătățite pentru a corespunde mai deplin cerințelor actuale. Îndeosebi cred că se pot aduce ameliorări substanțiale în cadrul predării botanicii și zoologiei.

La botanică, împărțirea în două părți, și anume partea I — structura celulară a plantelor și partea a II-a — sistematica lumii vegetale — duce, după părerea mea, la o predominare a aspectului descriptiv al cunoștințelor despre plante. Ea nu corespunde, de aceea, indicațiilor partidului, care prevede dezvoltarea disciplinelor biologice experimentale. Ca atare, aș propune ca botanica să se predea în următoarele subcapitole:

I. Morfologia plantelor, cu aproximativ 20 de ore. Aici se vor putea preda următoarele cunoștințe: celula vegetală, țesuturi, structura rădăcinii, a tulpinii, a frunzei, a florii, a fructului și a seminței.

II. Fiziologia plantelor, în aproximativ 20 de ore. Aici se vor putea preda cunoș-

tințe despre regimul de apă, nutriția minerală a plantelor, fotosinteza, chemosinteza, transportul și depunerea substanțelor organice în corpul plantelor (nutriția plantelor saprofite, parazite, carnivore, simbioză), schimb de energie în corpul plantelor, creșterea și dezvoltarea plantelor, fenomene de orientare și de mișcare la plante, înmulțirea plantelor.

III. Sistematica plantelor, în aproximativ 15 ore. Acest capitol va include principiile de clasificare a plantelor, noțiuni despre virusuri, bacterii, alge, ciuperci, licheni, mușchi, ferigi, gimnosperme și angiosperme.

IV. Geobotanică și ecologie, 5 ore. Elevii vor primi noțiuni de ecologie, noțiuni asupra principalelor asociații de plante.

V. Excursii, 3 ore; experiențe, 3 ore.

Programa de zoologie prevede predarea pe grupe sistematice, ceea ce, în stadiul actual de dezvoltare a biologiei, e depășit. Propun următoarele capitole, în general asemănătoare cu cele de la botanică.

I. Morfologia animalelor, în care să se predea, în aproximativ 20 de ore, cunoștințele de citologie, histologie, organografie, embriologie, toate în mod comparat.

II. Fiziologia animalelor, în aproximativ 20 de ore. Aici se vor preda noțiuni de nutriție, respirație, circulația sîngelui, excreție, schimb energetic, fenomene de locomoție, funcția organelor de simț, a sistemului nervos, înmulțirea animalelor, creșterea animalelor. Toate aceste fenomene biologice se vor putea studia comparativ la principalele grupe de animale, urmărindu-se evoluția lor.

III. Sistematica animalelor, în aproximativ 20 ore, în care se vor putea preda no-

țiuni de clasificare și de descriere a principalelor grupe de animale.

IV. Noțiuni de ecologie și de zoogeografie — 6 ore.

Multe ameliorări se pot aduce programelor de biologie generală pentru ultima clasă a școlii medii. Ar fi bine ca Ministerul Învățămîntului să consulte mai mulți specialiști pentru elaborarea ei. În ceea ce mă privește, propun următoarele capitole mai însemnate:

I. Introducerea — 2 ore.

II. Istoric — 14 ore (începînd nu din secolul al XVIII-lea, ca în actuala programă, ci cu antichitatea, apoi cu evul mediu etc. pînă în timpul actual).

III. Adaptarea organismelor la mediu — 5 ore.

IV. Noțiuni de genetică și selecție — 10 ore.

Consider că ar putea fi îmbogățite și materialele didactice cu ajutorul cărora se desfășoară studiul biologiei. Programul actual recomandă material din colecții, material viu, planșe, diapozitive, filme. Se insistă, de asemenea, asupra experiențelor, demonstrațiilor, a disecțiilor care — toate — dau rezultate bune. Consider că ar fi bine să se elaboreze și un determinant de plante și un determinant de animale pentru elevii școlii medii de cultură generală, cu ajutorul cărora ei să poată determina plantele și animalele întîlnite în mod curent în țara noastră. În acest fel, memorarea numeroaselor caractere morfologice, care cere un efort deosebit, ar deveni inutilă. Cred că e bine ca toți profesorii de specialitate din învățămîntul de cultură generală să fie consultați asupra modului cum pot fi îmbunătățite, în lumina cerințelor partidului, programele disciplinelor biologice, aceasta putînd aduce o ridicare substanțială a predării biologiei.

Ing. TEODOR NIȚULESCU

asistent universitar

Desenul și pregătirea viitorilor specialiști

Proiectul — lucrare în cadrul căreia cunoștințele de specialitate se îmbină strîns cu cele de matematică și de desen — constituie în epoca noastră actul de naștere al oricărei realizări tehnice. Puterile centrale electrice, uriașele uzine și combinate, toate mașinile sau agregatele cu comenzi automate, la nivelul tehnicii mondiale, a căror construcție se va realiza pe baza Directivelor ce vor fi adoptate de cel de-al IV-lea Congres al partidului vor porni de la asemenea proiecte. Iată deci că pregătirea viitorilor specialiști ai economiei noastre socialiste impune și întrebarea: oare rolul și ponderea pe care le are în prezent studiul desenului în învățămîntul de cultură generală corespunde cerințelor?

Evident, în ultimii ani s-au făcut multe pe linia înarmării elevilor din școala de cultură generală cu noțiuni și deprinderi de desen tehnic, industrial. Am putea afirma chiar că într-un timp relativ scurt s-au experimentat prea multe soluții, s-au schimbat programe fără a se analiza suficient rezultatele celor experimentate anterior. Din această pricină unele rezultate nu au corespuns așteptărilor. Observațiile efectuate de colectivul catedrei de desen și geometrie descriptivă de la Institutul de construcții din Capitală, ca și discuțiile purtate cu colegii de la catedra similară a Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, ne-au arătat că mulți studenți din anii I și II, chiar dintre cei care au obținut medii mari la concursurile de admitere în facultăți și au promovat cu note foarte bune majoritatea celorlalte examene, în timp ce serioase greutăți la geometrie des-

criptivă și în citirea desenului tehnic. Desigur că în această privință principala vină o are modul cum este concepută și se efectuează practic predarea desenului în școala medie de cultură generală.

În ansamblul cunoștințelor de desen predate în școala medie, cunoștințe care au drept obiectiv stabilirea unei legături cu cerințele tehnicii, ale producției, ponderea principală o au noțiunile de desen geometric și proiectiv. Practic însă, predarea proiectiilor folosite în desenul liniar sau chiar a proiectiilor ortogonale a poliedrelor ajută într-o măsură foarte mică pe viitorii absolvenți să recunoască pe o schiță sau pe un desen tehnic forma unei piese sau a unei instalații din producție, fie chiar și relativ simplă.

În ansamblul programei se insistă prea mult, după părerea mea, pe lecțiile introductive, în care se transmit cunoștințe cu care elevii au venit în contact și la geometrie. În schimb, se acordă prea puțin importanță aplicațiilor practice. Ar fi bine dacă programa de matematică pentru clasele reale, ar cuprinde mai multe cunoștințe de geometrie descriptivă, astfel încît elevii să fie înarmați să poată efectua mai devreme, la desen, lucrări privind schițarea în proiecție ortogonală a unor piese utilizate în producție, pentru care programa utilizată în anul școlar 1964—1965 prevedea doar două ore.

Tot în legătură cu aceste probleme trebuie menționat și faptul, de altfel cunoscut de specialiști, că sistemul de reprezentare în proiecție triortogonală preconizat de Monge, folosit cel mai mult în școală, deși permite să se deseneze la scară toate e-

lementele unei piese fără a le deforma, prezintă dezavantajul că nu dă posibilitatea să se deducă formele exterioare și interioare ale unei piese schițate decât după stabilirea unor corelații complexe între proiecții, pe baza cunoașterii temeinice a metodei de reprezentare (condiție pe care pregătirea actuală a elevilor o îndeplinește în mică măsură). Pornind de la acest inconvenient, tehnicienii au căutat să găsească și alte metode de reprezentare a formelor spațiale prin care să se obțină o imagine unică a acestora, cît mai sugestivă și mai apropiată de felul cum sînt văzute în realitate. Ca urmare, s-a răspîndit în desenul industrial reprezentarea axonometrică. Astăzi, în cărțile tehnice moderne, în desenele de ofertă și livrare, în prospecte și chiar în desenele de funcționare se utilizează îndeosebi, pe lângă reprezentarea în proiecție ortogonală, și o reprezentare axonometrică a piesei sau ansamblului, pentru a ușura ațit înțelegerea desenului și operațiile de montare. Este laudabil, de aceea, faptul că cei care au alcătuit programa de desen a școlii medii au introdus și o temă cu aplicații privind reprezentările axonometrice. Din păcate, și aici lucrarea practică aplicativă ocupă un loc restrîns. În plus, există serioase carențe în ceea ce privește metodele de predare a axonometriei.

O activitate susținută, bazată pe o programă întocmită cu rigurozitate științifică și pe perfecționarea continuă în specialitate a profesorilor, poate determina o contribuție tot mai însemnată a predării desenului în școala medie la largirea orizontului tehnic al elevilor.

Conf. univ. I. CREMER

Cerințe ale prezentului

Proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în anii 1966—1970 subliniază că în decursul cincinalului viitor va crește rolul școlii medii în ansamblul învățământului. În mod firesc, toți cei care am participat recent la desfășurarea examenului de maturitate — examenul de încheiere a școlii medii de cultură generală — ne simțim îndemnați să analizăm pregătirea absolvenților ei în lumina acestei prevederi a proiectului de Directive.

La comisia pe care am prezidat-o, am avut satisfacția de a constata maturitatea intelectuală a multor candidați, buna lor pregătire. Examenul a relevat însă și unele aspecte care continuă să fie deficiente.

Și actuala sesiune a examenului de maturitate a arătat, ca și sesiunile trecute, că destul de mulți candidați se descurcă mai lesne — atât la probele scrise cât și la examinarea orală — în temele referitoare la materia studiată în ultima clasă decât în cele studiate în anii anteriori. În acest sens este semnificativ faptul că, la lucrarea scrisă de literatură română, subiectul care se referea la poezia lui V. Alexandri și G. Coșbuc a fost tratat doar de 11 la sută din numărul candidaților (și au fost și comisii la care procentul respectiv a fost și mai mic). Desigur, în prezent mulți profesori care predau la ultima clasă a școlii medii încep recapitularea pentru examenul de maturitate nu în săptămânile premergătoare examenului, ci chiar din primele zile ale anului școlar. Totuși, ținând seama de materia destul de vastă prevăzută la unele discipline (literatură, matematică, fizică etc.), se pare că numărul de ore posibile a fi afectate pentru recapitulări sintetice și de adăncime în ultima clasă (chiar dacă materia a fost studiată temeinic în anii anteriori) este încă cu totul nesatisfăcător pentru a corespunde cerințelor tot mai mari pe care le impune astăzi pregătirea temeinică a tineretului.

În această situație, ce este de făcut? Desigur, nu putem accepta să se renunțe la cunoștințele studiate în toți anii școlii medii, la anumite obiecte de bază stabilite pentru examenul de maturitate. O astfel de soluție ar fi contrarie tendinței de ridicare a nivelului absolvenților școlii noastre medii. Soluția justă o oferă realizarea învățământului de 12 ani. După părerea noastră, în condițiile acestui învățământ ultima clasă a școlii medii de cultură generală ar putea să fie mai intens solicitată pentru pregătirea elevilor în vederea examenului de maturitate. Nu ne gândim să propunem ca întregul conținut al învățământului în ultima clasă să fie direcționat spre pregătirea pentru acest examen final, așa cum preconizau unii pedagogi în trecut și cum se practica acum în unele țări (de pildă în Franța, unde există „clase de bacalaureat”), deoarece socotim că examenul de maturitate nu trebuie considerat ca un scop în sine, ci ca o încoronare a activității întregului curs mediu. Credem însă că în ultimul trimestru al clasei a XII-a ar trebui să se rezerve, prin programe, ore suficiente pentru recapitulări temeinice, pentru abordarea unor teme de sinteză de mai mare amploare și pentru aplicații

practice multiple. În acest mod se vor putea dezvolta și mai mult deprinderile de sintetizare și generalizare pe care trebuie să le dovedească candidații la examenul final al școlii medii.

O altă problemă pe care am dori s-o ridicăm este aceea a obiectelor prevăzute pentru probele scrise și orale la examenul de maturitate. Anume, ținând seama de cerințele ce se impun unui om cult al României socialiste, credem că e necesar ca și pentru absolvenții secției umaniste matematica să constituie o disciplină obligatorie la examenul de maturitate, eu deosebirea față de cei de la secția reală că va fi vorba doar de o probă orală (în limitele cunoștințelor prevăzute în planul de învățământ și programele școlare pentru această secție). Propunem aceasta întrucât considerăm că, fără a stăpîni un minim de cunoștințe de matematică, nu se poate concepe astăzi ca un absolvent al școlii medii și-a dobîndit pregătirea cerută de dezvoltarea vertiginoasă a științei și tehnicii contemporane, de desăvîrșirea construcției socialismului. În producție, în diferitele sectoare de activitate științifică, acest bagaj minim de cunoștințe matematice este astăzi — și pe viitor va fi și mai mult — absolut necesar pentru omul cult al societății noastre. De asemenea, socotim necesar ca absolvenții secției reale să dea la examenul de maturitate și o probă de limbă modernă, întrucât oricare om al muncii din țara noastră, absolvent al unei școli medii, trebuie să stăpînească temeinic cel puțin o limbă modernă, în vederea cunoașterii operative și directe și a lucrărilor valoroase științifice, tehnice sau culturale apărute peste hotare. Ar fi indicat poate ca, făcîndu-se o distincție între candidații celor două secții, să se prevadă doar un examen oral la limba modernă (limba franceză, germană, engleză sau rusă, la alegere) pentru candidații proveniți de la secția reală și un examen scris și oral pentru candidații de la secția umanistă.

Este clar că, procedîndu-se în felul acesta nu se va știubi de fel direcționarea pe secții, după aptitudinile elevilor, în școala medie. De altfel, absolvenții secției umaniste care se prezintă chiar în prezent la concursul de admitere în învățământul superior la unele facultăți cu specific apropiat pregătirii lor (silvicultură, agricultură, horticultură, învățămînt superior economie) sînt nevoiți să susțină, conform programelor oficiale, și probe de matematică.

O ultimă problemă pe care am dori s-o aducem în discuție se referă la componența comisiilor examenului de maturitate. Credem că e indicat ca pe viitor, în componența comisiilor să intre și cel puțin un reprezentant al școlii medii de proveniență a candidaților (director, director adjunet, diriginte al ultimei clase a școlii de 12 ani etc.). Aceasta ar ajuta comisia la o mai justă apreciere a candidaților în lumina întregii lor comportări în anii de studii din școala medie. Totodată, prezența unui astfel de membru în comisie ar diminua, în bună măsură, gradul de emotivitate manifestat de numeroși candidați la examene.

Prof. DUMITRU PLUGARU

directorul Școlii medii din Vidra, raionul Focșani

Zece mii de locuri în internate

În capitolul „Dezvoltarea învățământului” din proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 se prevede: „Pentru nevoile învățământului de cultură generală se vor construi circa 10.000 de locuri în internate, amplasate îndeosebi pe lângă școlile medii de la sate”.

Colectivul didactic al școlii noastre — Școala medie din Vidra, raionul Focșani a primit cu deosebită căldură această prevedere a proiectului de Directive, care vine direct în sprijinul îmbunătățirii procesului instructiv-educativ în școlile medii sătești, al asigurării unor condiții mai bune de studiu și de viață elevilor din aceste școli.

Ne vom referi în această privință la câteva elemente privind experiența școlii noastre. Analiza cauzelor care au determinat în anii trecuți rămînerea în urmă la învățatură a unor elevi și rezultatele mai puțin bune înregistrate de ei la unele examene arată clar că o parte dintre aceste deficiențe provin din faptul că acești elevi ai școlii — ai căror părinți nu locuiesc în localitate — nu au dispus întotdeauna de suma condițiilor necesare desfășurării unui studiu sistematic și aprofundat. Cei mai dezavantajați în această privință au fost elevii nevoiți să facă zilnic naveta de acasă la școală și înapoi. Aceștia trebuiau să se trezească foarte devreme și, firește, oboseau mai mult. Bine înțeles că timpul consumat pe drum greva destul de mult asupra orelor care, în mod normal, trebuiau să fie afectate studiului și că aceasta se resimțea în modul cum își însușeau cunoștințele.

Alte aspecte ale problemei: elevii „navetiști” puteau participa cu destul de multă greutate la consultații sau la meditații, deși aveau nevoie de îndrumări suplimentare. Acțiunile organizate în cadrul cercurilor pe materii și celelalte activități extrașcolare erau de asemenea ocolite cel mai adesea de elevii „navetiști”, datorită acelor condiții obiective.

În ceea ce privește pe elevii care locuiesc în comună, la diferite gaze, se poate spune că munca de educare a acestora s-ar îmbunătăți substanțial dacă ar putea fi aduși să locuiească în internate.

Asigurînd condiții materiale pentru eliminarea greutăților și deficiențelor amintite, construirea celor 10.000 de locuri în internate, cu precădere în școlile medii sătești, va veni cu deosebită eficacitate în sprijinul ridicării pe o treaptă mai înaltă a procesului instructiv-educativ desfășurat în aceste școli. Ar fi bine ca organele de învățămînt și cele de planificare să alcătuiască în comun un studiu științific al condițiilor de cazare de care dispun școlile medii sătești și al dinamicii populației școlare în raioanele respective, determinînd prin această prismă ordinea de urgență a efectuării noilor construcții de internate și eventuala reamplasare a unor școli în condiții mai avantajoase pentru accesul elevilor din comunele și satele aflate în imediata vecinătate.

Prof. MIRCEA HANDOCA, Școala medie „Dimitrie Bolintineanu, București: Pentru o mai bună cunoaștere de către elevii a problemelor de istorie a literaturii române ar fi necesar mai multe diafilme pe această temă. De asemenea, se cere să fie îmbunătățite diafilmele existente. De pildă, diafilmele închinată vieții și operei lui Eminescu, Coșbuc, Sadoveanu, Topirceanu, realizate cu mult timp în urmă, sînt depășite de ultimele cercetări ale istoriografiei noastre literare.

Consider că ar trebui elaborate diafilme separate pentru clasele V—VIII și IX—XI. Alta este puterea de înțelegere a unui copil de 11 ani și alta a unuia de 17. Altele sînt aspectele din viața lui Sadoveanu, să spunem, care trebuie să fie relevate la clasa a VI-a și altele la clasa a XI-a.

Prof. NICOLAE NITREANU, Școala medie nr. 3 din Sibiu:

Convinse de necesitatea de a pregăti tineretul cit mai bine, în raport cu marile exigențe care stau în fața școlii, cadrele didactice caută să ridice mereu nivelul predării. Sînt însă și alți factori care influențează activitatea instructiv-educativă. Există bunăoară, elevi care în primul trimestru obțin medii destul de bune la toate obiectele. În trimestrele următoare ei nu mai depun însă eforturi, socotind că, dacă au pe trimestrul I media 7, pot lua pe al doilea și al treilea 4, întrucît tot vor obține media generală 5, medie de trecere. Desigur, la înălțurarea acestei situații poate contribui mult munca educativă desfășurată în colaborare de școală și organizațiile de tineret. Cred însă că este necesară și o măsură care să-i oblige pe acești elevi la o activitate intensă, continuă în tot timpul anului. O asemenea măsură ar fi, după părerea mea, reintroducerea examenelor de promovare la sfîrșit de an, măcar pentru școala medie, cu excepția ultimei clase, care urmează să se prezinte la examenul de maturitate. La examenul de sfîrșit de an școlar, decisiv în promovarea elevilor, ar trebui admiși numai elevii care au obținut la toate disciplinele cel puțin nota 5, ceilalți fiind declarați direct corijenți și putîndu-se prezenta la examenul de promovare numai după trecerea corijenței.

MARIA BIRSAN, asistentă la Institutul pedagogic din Brașov:

Pentru ca viitorii profesori pregătiți în universități și în institutele pedagogice să-și poată desfășura munca la un nivel cit mai ridicat, corespunzător cerințelor tot mai mari pe care partidul le pune în fața învățământului, consider necesar să se acorde o mai mare atenție, în timpul pregătirii în facultate, orientării lor spre cercetarea științifică, atît în domeniul specialității cit și în domeniul pedagogiei. În acest fel ei vor fi mai bine înarmați pentru desfășurarea activității în școală și, în același timp, cunoscînd metodele de cercetare științifică, vor putea organiza experimente și vor putea trage concluzii cu caracter generalizator asupra diferitelor aspecte ale procesului instructiv-educativ, contribuînd la ridicarea nivelului său.

Concursul tuturor pentru o vacanță plăcută • Distracții... plicticoase • Omul sfințește locul • Instrucțiunile ajută când vin la timp • Tonus constant ridicat • Pe temă dată

Se poate spune că vacanța de vară a elevilor a devenit în anii noștri o chestiune de interes obște. De acest lucru se poate convinge cu ușurință oricine poposește în aceste zile la munte sau la mare, în cluburi, în taberele turistice sau în cele locale. Alături de organele de învățământ și de organizațiile de tineret, de miile de învățători și profesori, de buna desfășurare a vacanței se îngrijesc, cu dragoste părintească, oameni din cele mai diverse domenii de activitate. Fiecare, cu posibilitățile, cu capacitatea și experiența sa, se străduiește să aducă aliclor de vară un spor de frumusețe, să contribuie la educarea patriotică, estetică, cetățenească a elevilor, la îmbogățirea minții și sufletului lor, să-i facă mai puternici, mai vioi, mai sănătoși.

Am stat de vorbă, despre problemele vacanței, cu profesori, cu inspectori, cu medici, cu oameni ai condeiului. Iată, consemnate în aceste pagini, o parte din sugestiile lor.

Prof. CAMIL MORTUN

Fiecare vacanță oferă școlărilor noi și noi prilejuri de a petrece câteva săptămâni în tabere centrale sau locale, de a pleca în excursii și drumeții, de a participa la competiții sportive etc. La pregătirea acestor acțiuni sînt chemați să contribuie în primul rînd oamenii școlii, cu experiența lor, cu fantezia lor creatoare, cu pasiunea pentru munca în rîndurile copiilor. Consider de fapt că esențial în organizarea vacanței de vară a elevilor este lupta împotriva acțiunilor monotone, stereotipe, formale, grija permanentă de a le îmbogăți și înfrumuseța conținutul, de a le îmbogăți și înnoi.

Dar, dacă în ceea ce privește condițiile materiale se fac mereu progrese simțitoare (aș aminti aici numai fondurile mereu mai mari alocate pentru organizarea excursiilor, a taberelor de odihnă la munte și la mare, pentru asigurarea celor mai bune posibilități de cazare și hrană, pentru dotarea taberelor, a cluburilor, a bazelor turistice etc.) nu în aceeași măsură sporesc preocupările pentru găsirea unor forme de activitate cît mai variate, care să-i atragă pe copii, să le placă și să aibă în același timp maximum de eficiență educativă. Este nevoie să se facă eforturi mari pentru a nu mai oferi elevilor „distracții” de care s-au plictisit de multă vreme, care nu-i mai atrag de fel, acțiuni care nu mai corespund pregătirii lor, dorinței lor nestăvilite de a se forma din punct de vedere multilateral, în pas cu dezvoltarea vieții.

Acest lucru se întîmplă mai ales în organizarea vacanței elevilor care rămîn în orașe și în comune. Este vorba mai întîi de cluburi. Nu o dată constatăm că elevii preferă să-și petreacă mai curînd timpul în afara cluburilor decît în cadrul lor. Aceasta, îndeosebi, din două motive: în primul rînd, din cauza programului lor. Privit în mare acest program pare interesant, corespunzător. Unele cluburi, de exemplu, inițiază simpoziioane literare, întâlniri cu lucrători din diverse domenii, vizite în întreprinderi, concursuri de șah etc. Nimic de zis, toate folositoare elevilor. Dar oare astfel de acțiuni nu au avut loc și în timpul anului? Firește că da. Atît diriginții cît și organizațiile de tineret au organizat și în lunile de școală asemenea simpoziioane, întâlniri, vizite sau concursuri. E firesc, deci, ca elevii să dorească și altceva. Cu atît mai mult cu cît e vară, e vacanță, cu atît mai mult cu cît acum e vremea plimbărilor la cîmp, a scăldatului în rîu, a colindatului prin pădure.

Cred că, pentru a-i atrage pe elevi, cluburile trebuie să-și orienteze programul spre acțiuni care nu se pot organiza în timpul anului școlar, care să-i pasioneze, să-i intereseze pe copii. Mă gîndesc bunăoară că le-ar place mult serbările cîmpenești. Dacă mai multe școli din același oraș sau din aceeași comună s-ar asocia pentru inițierea unor astfel de serbări organizarea ar merge mai ușor, elevii s-ar putea cunoaște mai bine între ei și toată lumea ar avea numai de cîștigat.

De asemenea, cred că ar fi foarte atrăgătoare și antrenante concursuri sportive între școli, cu popularizarea largă a echipei fruntașe, a campionilor, cu premiarea lor. S-ar crea în felul acesta o întrecere vie între elevi, s-ar întări dorința lor de a lupta pentru prestigiul școlii. Cluburile ar putea organiza și acțiuni sportive care nu sînt incluse în programa școlară, cum ar fi, bunăoară, concursurile de orientare turistică, deosebit de îndrăgite de elevi, tirul cu arcul, concursuri de canotaj cu bărci universale. În concluzie, manifestări sportive care să iasă din comun, din obișnuit.

Cel de al doilea motiv care determină slaba frecvență a cluburilor de către elevi este acela că nu peste tot se asigură înainte de închiderea cursurilor o largă popularizare, prin forme vii, a tuturor acțiunilor ce se vor organiza în perioada de vară. Este adevărat, pretutindeni se afișează programul, dar de cele mai multe ori chiar cînd e vorba de acțiuni deosebit de atrăgătoare, acesta trece neobservat pentru că e pus undeva la întîmplare, lingă anunțuri anodine.

Nu numai la cluburi, dar și la taberele locale se manifestă de multe ori aceeași lipsă de varietate, de spirit creator în organizarea activității. Ce s-ar putea face pentru îmbunătățirea situației? Mă gîndesc bunăoară că ar fi potrivit ca taberele locale din orașe să fie instalate pe marile stadioane, în parcurile din cartierele noi, în parcurile sportive. De asemenea, consider că ar trebui mărit numărul centrelor de pregătire sportivă, programul acestora fiind întregit cu activități culturale-artistice.

O altă problemă. Consider că pentru buna organizare a vacanței de vară ar fi necesară o conlucrare mai strînsă, mai sistematică și mai eficientă între toate organizațiile și instituțiile chemate să contribuie la educarea tineretului nostru. Mă refer în special la U.C.F.S., la o seamă de instituții de cultură și artă. Ar fi bine ca atunci cînd se elaborează instrucțiunile, planurile, programele pentru vacanță să fie consultați oameni din cele mai diverse domenii de activitate: scriitorii, pictorii, sculptorii, inginerii, muncitori fruntași din uzine și fabrici, de pe ogoare, activiști pe tărîm obștesc. Fiecare poate veni cu idei interesante care să înnoiască, să înfrumusețeze și să îmbogățească vacanța elevilor.

De asemenea, cred că este necesar ca școlile să atragă mai mult părinții în această direcție. Mai întîi să-i informeze la timp asupra tuturor acțiunilor pe care își propun să le organizeze pe perioada vacanței, iar apoi să-i solicite în sprijinirea lor.

Prof. CONST. TUDOSE

Taberele de pionieri și școlari și-au deschis porțile. La munte și la mare, în locuri pitorești, într-o ambianță plăcută, zeci de mii de pionieri și școlari trăiesc minunate zile de vacanță.

Se știe: rostul taberei este de a-i odihni, de a-i reconforta și întări fizicește pe copii și de a continua, cu alte mijloace și pe alte căi, procesul de instruire și educare din școală. De aceea în vacanță capătă un rol deosebit activitatea sportivă, care răspunde aît necesității de recreere organizată a elevilor, cît și înclinației lor firești de a se bucura din plin de mișcarea în aer liber, la soare, pe marginea apelor, în pașștile pădurilor etc.

Nenumărate sînt posibilitățile de organizare a activității sportive în tabere. Ele diferă de la o tabără la alta în raport cu specificul locului, al împrejurimilor, al materialului și bazelor sportive, al gradului de pregătire al instructorilor etc. Dar indiferent de condițiile specifice, peste tot activitatea sportivă în tabără se poate organiza astfel încît să satisfacă cerințele copiilor. Omul sfințește locul. Se cere pentru aceasta, un singur lucru: interesul, devotamentul în muncă al celor care conduc taberele, care lucrează cu elevii. Dacă aceștia au o concepție clară și precisă asupra scopului taberei, dacă se pricep să încorporeze în mod judicios activitatea sportivă în ansamblul celorlalte forme de activitate, atunci nu se poate să nu obțină rezultate bune.

Ce are de făcut în această privință profesorul care îndrumă activitatea sportivă în tabără? În primul rînd, să se îngrijească de cuprinderea în activitatea sportivă a tuturor membrilor acesteia; să organizeze acțiuni sportive cît mai variate și mai bogate, menite să intereseze un număr cît mai mare de elevi și să satisfacă înclinațiile, gusturile, dorințele lor; să planifice probe accesibile tuturor, concursuri sportive pentru toate vîrstele; să sprijine și să încurajeze în mod special pe elevii mai slăbuți, mai timizi, mai retrași, organizînd forme de întrecere adecvate pentru ei, spre a le da posibilitatea să se manifeste. Foarte important este să se stimuleze interesul copiilor pentru sport prin mijloace de propagandă cît mai vii, cît mai sugestive, la nivelul de înțelegere al elevilor.

Toate acestea se pot realiza și într-o tabără de proporții relativ mici. Am avut prilejul să lucrez la tabăra Lotru din regiunea Argeș, care dispune de un teren mic, dînd, la prima impresie, părerea că activitatea sportivă trebuie redusă la maximum. Dar, după o recunoaștere mai atentă a împrejurimilor (lucru pe care socot că e necesar să-l facă fiecare profesor la începutul activității în tabără) s-a descoperit în apropiere un imăș verde, foarte potrivit pentru concursuri de atletism. Și desigur, pe malul Lotrului, deși puțin nisipos, s-au putut organiza sumedenie de jocuri, ca să nu mai vorbim de inotul în rîu în stil liber, pe o distanță variînd între 20—40 m.

Orice terasă, chiar mică, este potrivită pentru tenisul de masă, pe orice tîpșan se pot organiza jocuri de volei, de handbal, de fotbal. Iar jocurile de șah pot circula din dormitor în dormitor, pot fi plimbate în toate deplasările, disputele continuînd în repaos, sub forma unor adevărate campionate.

Antrenante, distractive sînt și concursurile de tracțiune a frîngiei sau de construcții din nisip, ce pot fi organizate ușor pe malul oricărui rîu. Juriul format ad-hoc desemnează campionii taberei, stimu-

lează pe câștigători. În general, de altfel, afișarea cu regularitate a rezultatelor concursurilor, evidențierea campionilor sau a echipelor câștigătoare este foarte binevenită, stimulând spiritul de competiție.

Pentru ca elevii să nu obosească și pentru a da variație zilei de tabără putem alterna jocurile sportive cu alte acțiuni. Bunăoară, putem iniția, la umbra copacilor sau pe malul apei, concursuri de desene după natură, organizând apoi o expoziție cu cele mai izbutite desene.

Activitatea sportivă în tabără poate îmbrăca nenumărate forme. Aici au loc larg fantezia, inițiativa, spiritul creator. Important este însă ca toate activitățile să fie astfel organizate încât copiii să plece din tabără pasionați pentru sport, pentru activitățile în aer liber, reconfortați și vi-guroși

Prof. ADAM SZÉKELY

Aș vrea să ridic câteva probleme ce privesc organizarea excursiilor, acțiuni de prim plan ale vacanței de vară.

În ultimii ani, datorită condițiilor create de partid și de stat, s-au organizat numeroase excursii cu prilejul cărora sute de mii de elevi au putut cunoaște frumusețile patriei, minunatele realizări dobândite de poporul nostru. Rezultatele lor ar putea fi însă și mai bune, mai valoroase dacă s-ar înlătura unele neajunsuri de organizare.

Este vorba, în primul rând, de faptul că nu se trimit din vreme secțiilor de învățămînt o serie de acte normative care privesc organizarea excursiilor. În acest an, bunăoară, secția noastră a primit instrucțiunile abia la sfîrșitul anului școlar, deci mult prea târziu. Din acest motiv nu s-a putut elabora din timp un plan minuțios de organizare și deservire a excursiilor, itinerariile s-au stabilit în grabă și tot în grabă s-au luat măsurile pentru asigurarea transportului și a cazării. Nu mai vorbim de faptul că, necerîndu-le din timp, n-am putut obține autorizații pentru vizitarea tuturor obiectivelor industriale pe care am fi dorit să le facem cunoscute copiilor.

Neajunsuri generate de această întârziere s-au ivit și în recrutarea cadrelor didactice, a ghizilor, în selecționarea elevilor care să participe la excursii. Școlile n-au mai avut timp să se îngrijească decît de realizarea planului cifric și de aceea pe alocuri unii elevi au fost mobilizați să participe la mai multe excursii, în timp ce alții au rămas în afara acestora.

Pentru înlăturarea unor astfel de lipsuri aș propune să se elaboreze de la începutul anului școlar instrucțiunile privind organizarea excursiilor, instrucțiuni care să reglementeze aceste probleme, din toate punctele de vedere și care, subliniez, să aibă un caracter permanent. De asemenea, cred că este necesar ca sfaturile populare să primească din vreme fondurile alocate excursiilor pentru a le putea folosi cît mai judicios. Pe baza instrucțiunilor primite de la minister secțiile de învățămînt regionale vor putea stabili, în timpul anului școlar, sarcini de plan pentru raioane, acestea defalcîndu-le la rîndul lor pe grupuri de unități școlare. În acest fel fiecare colectiv didactic va putea să stabilească din vreme, bazîndu-se pe condițiile specifice școlii sale, cele mai interesante itinerarii și să recruteze după criterii pedagogice, nu cifrice, pe cei ce urmează să participe la ele.

În altă ordine de idei consider că profesorii care conduc excursiile ar trebui să fie selecționați de secțiile de învățămînt, care ar trebui de asemenea să se îngrijească de organizarea unor colective de ghizi pentru primirea excursioniștilor din alte locuri.

În ceea ce privește problemele transportului, cred că ar fi bine ca ele să fie rezolvate direct de părțile interesate cu C.F.R.-ul, I.R.T.A. etc., pentru că am constatat că în cazul unei planificări prea centralizate se nasc greutăți: sosirea cu întîrziere la punctul de plecare a autobuzelor, pierderea unor legături, nerezervarea unui număr suficient de vagoane etc.

Dr. ANDREI KELEMEN

Este firesc ca odihna de vară, atît de importantă pentru reconfortarea fizică și neuropsihică a școlarului, să-i intereseze și pe medici. Într-adevăr, activitatea școlară — și în special cea desfășurată în perioada de sfîrșit de an, în condiții de încordare emoțională — presupune o solicitare nervoasă mai pronunțată, puțînd determina totodată în organismul copilului modificări cardio-respiratorii (ven-

tilație pulmonară superficială, creșterea frecvenței pulsului și a tensiunii arteriale), modificări ale digestiei gastrice (scăderea poftei de mîncare) și altele. Aceste fenomene apar și mai evident la adolescenți, ca urmare a labilității funcțiilor vitale în perioada pubertății. Iată de ce transformarea lunilor de vară într-o perioadă de întremare a organismului școlarului, de creare la acesta a unui tonus emoțional constant ridicat constituie o preocupare centrală și pentru cadrele medico-sanitare.

Variatele forme ale odihnei de vară (tabere la munte și la mare, tabere locale, excursii, drumeții) antrenează sute de mii de școlari la un regim de viață cu un efect pozitiv asupra sănătății lor, asupra călîrii lor fizice și morale. Cred însă că ar fi greșit să ne mulțumim cu rezultate care statistic pot să pară foarte favorabile, dar care în realitate ascund un neajuns: antrenarea, chiar de 100 la sută a școlarilor în tabere și excursii, epuizează doar 5—15 zile din cele 80—90 zile de vacanță. De aceea considerăm necesară o mobilizare permanentă a resurselor culturale, artistice și sportive din fiecare localitate a țării, care să ofere tuturor școlarilor posibilități organizate pentru practicarea în tot cursul vacanței a unui program de odihnă activă, adecvat particularităților de vîrstă. În felul acesta am fi martori la mai puține „competiții sportive“ pe stradă și s-ar înlătura aceste probleme în rîndul copiilor.

Cred că școala, inclusiv cabinetul medical al școlii, poate și trebuie să facă mai mult pentru ca elevii să-și însușească regulile unui program liber, dar igienic în timpul vacanței. Aici se cuvine să se acționeze atît asupra elevilor, cît și asupra părinților lor. Trebuie în primul rînd combătută tendința spre odihnă sedentară constînd, alături de o supraalimentare forțată, exclusiv din lectură și somn într-o cameră închisă, fără mișcare în aer liber. Alimentația în timpul vacanței trebuie să aibă caracter reparator, să fie deci abundentă în proteine, săruri și vitamine, dar fără excese cantitative, iar programul zilnic să prezinte o ritmicitate, o alternanță între preocupări culturale, sport și plimbări în aer curat. Este dovedit că, în urma oboselii, organismul se reface mai repede cu 2—3 ore în aer liber decît într-o cameră închisă, datorită cantității abundente de oxigen. De asemenea, anotimpul cald este sezonul cînd trebuie începută călîrea cu factori naturali (aer, apă, soare), căci organismul este scutit de eforturile de acomodare la temperaturi scăzute ale aerului.

Aș vrea să insist încă doar asupra a două aspecte mai importante:

Pe itinerariile excursiilor și pe terenurile sportive există posibilitatea accidentării în cazul insuficienței supravegherii a copiilor. Este necesară deci multă grijă din partea aceluia care îndrumă activitatea sportivă a elevilor, din partea conducătorilor grupurilor de excursioniști, astfel încît copiii să fie la adăpost de pericolul accidentării. Aceeași atenție trebuie acordată prevenirii îmbolnăvirilor prin reducerea potențialului epidemiologic și creșterea standardului de igienă în tabere. Dacă întreaga masă a copiilor este vaccinată antidifteric și testată-Schick (pentru verificarea imunității împotriva difteriei), iar prezența streptococului hemolitic în gît e neconcludentă, se poate renunța la examenul exudatului faringian pentru personalul didactic și administrativ al taberelor, această analiză urmînd să se solicite numai în cazuri deosebite, la o indicație specială medicală. În schimb, este necesar ca fiecare adult și fiecare copil din tabără să aplice cu promptitudine metoda autodeclarării la primul semn de suspiciune a unei boli transmisibile, în vederea feririi colectivității de contaminare.

În tabără prezintă o deosebită importanță asigurarea continuității în practicarea deprinderilor de igienă însușite în familie și în școală, pentru evitarea pierderii, a furunculozelor și micozelor. Desigur că în tabără, ca și în școală de altfel, medicul răspunde de organizarea și conținutul educației sanitare, el fiind și sfetnicul cadrelor didactice în această problemă, dar aceia care prin activitatea lor neîntreruptă în mijlocul copiilor pot și trebuie să contribuie la permanentizarea practicării deprinderilor de igienă sînt învățătorii și profesorii.

Are o mare însemnătate și hrana copiilor în tabere. Pe plan central s-au luat toate măsurile pentru realizarea unei alimentații raționale. Este însă necesar ca cei ce conduc taberele să solicite și să utilizeze mai din plin sfaturile personalului medico-sanitar asupra valorii calorice și a componenței în principii (proteine, glucide, lipide), săruri și vitamine a alimentelor, pentru fundamentarea medicală a întocmirii meniurilor.

Insistăm asupra necesității ca instructorul și grupul de copii să fie nedespărțiți și la masă. Putem astfel preveni situațiile cînd copiii, în așteptarea felului întîi, consumă „ca aperitiv“ cantități mari de apă (cu piine). Este știut că o cantitate mare de apă consumată în felul acesta, diminuează și diluează sucul gastric, ceea ce are drept consecință faptul că digestia nu se desfășoară normal, sucul gastric nemaivînd nici efectul dezinfectant necesar.

Este de dorit de asemenea să se lichideze tendința de a folosi cu exclusivitate dulciurile pentru gustările de la orele 10 și 16. În vederea completării alimentației copiilor cu proteine, sînt recomandabile gustările cu salam uscat, cu cașcaval etc.

Pentru creșterea eficienței asistenței medicale în tabere considerăm necesar să nu se mai schimbe personalul medico-sanitar în mijloc de serie, așa cum s-a mai întîmplat pe alocuri în anii trecuți. De asemenea, verificarea fișelor elevilor în prima zi după sosirea în tabără ar permite ca toți copiii cu indicații medicale deosebite să fie luați imediat în supraveghere specială.

Se impune totodată valorificarea cunoștințelor de prim ajutor ale elevilor în timpul șederii în tabără. Ar fi de o deosebită utilitate ca în prima zi să se formeze posturi sanitare mobile de Cruce Roșie — prin antrenarea elevilor absolvenți ai cursurilor de igienă și prim ajutor, precum și ai grupelor sanitare — care să fie prezente în mod activ la toate manifestările colective (jocuri, competiții sportive, excursii).

În sfîrșit, se impune să acordăm mai multă grijă pentru organizarea unui program cultural-sportiv plin, variat și atractiv destinat adolescenților, care să canalizeze în direcția dorită surplusul de energie al acestei vîrste. În felul acesta tinerii noștri vor putea învinge mai ușor eventualele tentații ale fumatului și consumului de alcool și-și vor putea amîna preocupările sexuale la vîrsta adecvată, folosind anii ireversibili ai adolescenței pentru desăvîrșirea lor fizică și cultural-morală.

FĂNUȘ NEAGU

Pentru că nu mai sînt de mult copil și elev am deprins năravul să dau sfaturi celor aflați acum pe maluri de rîu, între bucle de măcieși și sulfînă. Neîndeminatic din fire, îmi vine greu să o fac pe istețul. Prin urmare, las să vorbească adolescenților și să le fure gîndurile soarele și apa, munții împovărați de neguri și mîngiați de botul căprioarelor, amurgul scăzut și cîmpia însetată de pasul săltat al dropiilor, fierbind rătăcită sub apa zărilor.

Dar mie mi s-a cerut de la gazetă să spun cîteva lucruri pe temă dată și a-nume, despre sport. Încep cu slăbiciunea tuturor: fotbalul. Am urmărit la lucru mai toate echipele românești, precum și formații străine (Anglia, Italia, Iugoslavia, Portugalia, Franța etc.) și am stat de vorbă fie în marginea acelei linii fascinante care se numește tușă, fie în cutiile acelea de taină în care sînt vestiarele, cu idolii publicului. Toți: Pircălab și Ion Ionescu, Pichi de la Internazionale Milano și Eusebio de la Benfica, susțin că acest joc se învață în copilărie, pe terenurile acelea improvizate unde și copiii noștri, fixînd drept stîlpi ai porții două șepci sau o gheată și un maiou moțolit, izbesc cu înflăcărare mingea ceasuri nenumărate. Nu uitați însă voi, profesorii de educație fizică, să-i învățați ca, atunci cînd vor să treacă vijelie printre adversari, să încerce s-o facă în genul cutărui mare jucător care le-a plăcut mai mult. Să exerseze procedeele celor pozați astăzi în triumf și peste ani — eu le-o doresc tuturor — mulți dintre ei îi vor aduce pe stadioane pe cei veșnic nelecuiți de patima de a visa într-un colț de peluză, cu două sau trei ceasuri mai devreme. Ca să devină mari trebuie, cînd sînt mici, să se joace mult și serios și cu plăcere în locurile unde se joacă iezii, în unda din care mînjii încearcă să bea stele, soare și lună și lingă peretele casei cu bîrnă albastră.

Dar oriunde, la poalele mării unde tremură spre necunoscut flori verzi cu scînteii de sare, între dealurile cu dulci podgorii sau în cîmpie, tovarășa de nedespărțit să le fie și cartea. În această privință să le fie îndreptar un Mateianu sau un Di Stefano (cel supranumit „săgeata blondă“), care chiar în dimineața zilei unei mari întîlniri, cînd totul în jur freamătă, cînd nervii sînt încordați la maximum, închină o oră cititului.

Doresc tuturor o vacanță frumoasă.

VACANȚA

In excursie la peștera Mezrad, din regiunea Crișana

VACANȚA

In ziua marii lor bucurii

Printre cei distinși recenți cu titlul de „profesor emerit” se află și profesorul de matematică, acum pensionar, Grigore Orășanu. Numele lui este cunoscut de pe mass-media școlare pe care le-a semnat ca autor cu ani în urmă.

Intr-o pauză a festivității care a avut loc în cinstea „Zilei învățătorului”, în după-amiaza de 30 iunie, am căutat să stăm de vorbă cu el. Știind însă că ziua îi fusese încărcată cu evenimente și emoții, am căutat să nu fim obositori și am fost economi cu întrebările. Profesorul a arătat însă ce dădătoare de puteri sînt evenimentele ca cele trăite de el la „Ziua învățătorului” din acest an. Ne-a vorbit așadar cu vioiciunea omului care, în ciuda anilor, nu-și pierde înerețea.

Ritmul viu în care s-a purtat discuția a făcut să putem evoca în câteva minute îndelungate săi ani de muncă la catedră — aproape patru decenii — al căror rod a fost acum apreciat și răsplătit. Au învățat matematică de la profesorul Orășanu mai întâi elevii ai școlii normale din Cimpulung-Argeș, apoi elevii din Ploiesti, mai pe urmă elevii ai liceului „Gh. Lazăr” din București.

— Pînă în ultima zi în care am îndeplinit misiunea de profesor, de educator al generațiilor tinere — ne-a spus profesorul Orășanu — m-am pregătit pentru lecții. Imi așterneam pe hîrtie ideile, punctele lecției, dar chiar atunci cînd nu făceam acenția, și se întimpla des după trecerea anilor, aveam foarte precis stabilit, notat în gînd, ceea ce trebuie să fac, cum trebuie să decurgă firul lecției. Asta este foarte important în îndeplinirea misiunii noastre.

Iată ce-aș vrea să mai spun — a continuat bătrînul profesor. Elevii nu uită niciodată ce-i învățăm noi prin exemplul personal pe care li-l dăm. De aceea trebuie, pe lângă cele ce le spunem și-i învățăm prin lecții, să le vorbim prin faptele noastre, prin exemplul pe care-l dăm, prin felul nostru de a munci. Pentru că acestea, vă repet, nu se uită. Eu am învățat de la profesorul meu, Țițeica, cu care am urmat seminarul pedagogic — practica la catedră — cum se predau și cum se judecă apoi lecțiile. Profesorul Țițeica ne spunea nouă, studenților practicanți, nu numai ce a făcut bine, dar și ce a greșit el în predarea lecției pe care ne-o dădea nouă ca exemplu drept învățător de profesori ce era. Țițeica, o știți, era un profesor foarte bun, dar zicea că noi trebuie să fim și mai buni, pentru că venim după el, iar calea noastră trebuie să urce, nu să coboare. Și eu mă gîndeam mereu că elevii mei trebuie să știe mai mult decît mine. De aceea tot mereu învățam ce e nou, tot ce n-am apucat să aflu la vremea pregătirii mele, pentru că nu exista. Să avem grijă deci că elevii trebuie să știe mai multe, pentru că vin după noi. Înțeleg prin asta că ei trebuie să știe mai multe decît am știut noi cînd eram ca ei și cînd vor fi ca noi, să știe mai multe decît știm noi acum.

Și pentru autorii de manuale profesorul Orășanu a ținut să spună câteva lucruri.

— Manualul trebuie să fie simplu și clar, accentuînd esențialul, înlăturînd balastul, prisosurile. Lucrurile cele mai grele, mai pretențioase se pot spune în formă simplă, clară, inteligibilă. Aceasta nu e ușor însă. Trebuie să știi foarte mult pentru ca să poți spune clar, simplu. Dar cine nu reușește să răspundă acestei cerințe să nu elaboreze manuale. Și încă ceva. Pot să colaboreze mulți la elaborarea unui manual, dar unul singur să închege totul, să facă din el o lucrare dintr-o bucată, nu din înmădituri.

Minutele pauzei au trecut. Profesorul Orășanu a ținut să ne spună la despărțire și un gînd al său, intim.

— Știu eu că nu am fost uitat, dar drept să vă spun, mai aveam uneori momente de îndoială. Ziua de astăzi mi le-a alungat pentru todeauna. Mi-a alungat îndoiele și mi-a crescut regretul că nu mai am în anii aceștia, în școala de astăzi elevii în grijă să-i pregătesc pentru îndeplinirea atîtor minunate proiecte, planuri pe care poporul condus de partid le înfăptuiește.

E. M.

In aceeași „Zi a învățătorului”, plină de bucurii și emoții, alături de profesorul Grigore Orășanu și de alți slujitori de frunte ai școlii, a primit titlul de „profesor emerit” și tovarășul Timotei Petride de la Școala medie „N. Bălcescu” din Brăila.

Ceea ce ne-a mărturisit înainte profesorul Timotei Petride în legătură cu acest important eveniment din viața sa a fost profundă și caldă recunoștință pe care o poartă partidului nostru. „Este — spune profesorul Petride — o recunoștință sinceră și profundă, întemeiată pe motive reale, care privesc atît viața mea cît și a poporului nostru. Lucrez ca profesor de limba și literatura română la Școala medie „N. Bălcescu” din Brăila de 20 de ani și am trăit astfel întreaga istorie a transformărilor pe care le-a cunoscut patria noastră de la Eliberare și pînă în prezent. Faptul că am fost distins astăzi cu titlul de „profesor emerit” constituie o mare răsplătă pentru munca mea de dascăl. Dar nu cred că în alte condiții aș fi putut da măsura întregii mele capacități profesionale, nu cred că în alte vremi, din care am apucat o bună parte, m-aș fi putut ridica la înălțimea unei astfel de aprecieri. Aceasta a fost posibil numai pentru că partidul nostru a acordat profesiei de pedagog însemnătatea care i se cuvine, ne-a creat condițiile necesare pentru a ne putea afirma aptitudinile, ne-a făcut să vedem în munca pedagogică una dintre cele mai nobile misiuni sociale”.

Pasionat iubitor al literaturii și al oamenilor, profesorul Timotei Petride ne-a vorbit, printre altele, și despre proiectele sale de viitor în care se îmbină această dublă pasiune. „Consider disciplina pe care o predau — a spus el — deosebit de frumoasă, pentru că însuși obiectul ei este un anume compartiment al frumosului. Dar o mai socotesc deosebit de frumoasă și pentru că îmi permite să contribuie mult, prin însuși comunicarea conținutului ei, la formarea sufletului și caracterului elevilor. Literatura îi face pe oameni mai buni, mai sensibili, mai înțelepți, mai generoși, le înobilează sufletul și mintea. Imi propun de aceea ca, mai mult decît pînă acum, pe viitor să asociez neîncetat la strădania de a face cit mai bine cunoscute copiilor marile comori ale literaturii noastre pe aceea de a-i face să îndrăgească oamenii, pentru că dragostea de oameni este cheia de boltă a tuturor idealurilor societății noastre”.

L. S.

CAMPANIA PREGĂTIRILOR pentru noul an școlar

Anumite aspecte ale organizării muncii școlare sînt foarte strîns legate de anotimpul vacanței. Ele privesc pregătirile pentru deschiderea anului școlar și ocupă un loc de o însemnătate deosebită în buna desfășurare a procesului de învățămînt. Chiar înainte ca munca anului trecut să fi luat sfîrșit, bunii gospodari au început pregătirea școlilor pentru activitatea care va fi reluată în toamnă. Sînt cei ce vor deschide școlile la vreme și vor intra încă din prima zi de cursuri în ritmul obișnuit al activității instructiv-educative. Pregătirile lor au caracterul unei campanii care atinge în toată vîrștea cel mai înalt grad de intensitate.

Printre primii

care s-au grăbit

Printre primii care s-au grăbit să înceapă cît mai din vreme această campanie a pregătirilor se cuvine să-i cităm pe directorii de școli din raionul Roșiorii de Vede. Aproape toate școlile din acest raion sînt gata să-și deschidă porțile pentru cursuri.

Cum a fost posibilă această realizare?

Printro bună organizare a muncii, prin măsuri stabilite din vreme. Secția de învățămînt raională i-a îndrumat pe directorii ca, pe măsură ce încetează cursurile la clasele I—IV, să înceapă lucrările de vîrșit și reparat în sălile rămase goale. Ele au putut continua astfel pînă în clipa cînd ultimul elev a părăsit școala. Intr-un efort susținut, colectivele de conducere ale școlilor au reușit să efectueze toate lucrările pînă la „Ziua învățătorului”, la care au sărbătorit nu numai succesele anului școlar trecut, dar și primul succes al anului viitor — buna pregătire a deschiderii cursurilor.

Cu săli curate, cu grădini îngrijite, pline de flori, ne întîmpină în aceste zile și școlile din comuna Movilița, raionul Urziceni, din comuna Cartojani, raionul Videle, din comuna Potlogi, raionul Titu. De curînd am primit de la profesorul Anastasie Bogdan de la școala medie din Turnu Măgurele o scrisoare al cărei conținut credem că merită să fie reproduș textual. „Pînă în prezent — ne scrie cu vîdită mîndrie profesorul — s-a terminat repararea acoperișului școlii, s-au parchetat sălile de clasă, s-au fixat lambriuri pe pereți, s-a trecut la lucrările de vîrșuire”.

Nu avem decît să adresăm felicitări unor astfel de școli care au început din vreme treaba și care vor putea deci să o și termine la vreme.

Noi elevi

in clase noi

În fiecare an școlar se înmulțește ceea ce statisticienii numesc „populația școlară”. Pentru această populație se înalță în fiecare an noi construcții școlare și de fiecare dată se dă bătălia ca în momentul cînd se deschid școlile să fie terminate cît mai multe dintre ele. Un constructor ni se plîngea că cei mai dificili clienți ai întreprinderii la care lucrează sînt școlile, tocmai pentru presiunile pe care le exercită pentru cît mai rapidă dare în folosință a clădirilor. E bine că e așa. Ca urmare a acestor „presiuni”, în regiunea Bucu-

rești, de exemplu, vor fi gata pînă la 1 septembrie 259 săli de clasă. Dintre acestea 115 vor fi construite înainte de cel de-al IV-lea Congres al partidului. În orașul București se vor alătura, la cunoscutele construcții moderne, încă 5 localuri noi de școală, care vor cuprinde împreună 78 de săli de clasă. La toate aceste construcții noi lucrările se desfășoară într-un ritm susținut. Clădiri cum sînt cele destinate școlilor cu 24 de săli de clasă din cartierul Bercei, raionul N. Bălcescu sau din cartierul Drumul Taberei, în raionul 16 Februarie se află în stadiul finisării. Intr-o școală la fel de mare din cartierul Balta Albă s-a și trecut la aranjarea mobilierului și la amenajări exterioare. Elevii Școlii medii de muzică nr. 1 vor beneficia și ei de o nouă clădire cu 36 de săli de clasă (care au și fost construite) și cu o frumoasă sală de audii.

Adrese greșite

Revizuirea și repararea materialelor didactice, aprovizionarea cu noi asemenea materiale fac de asemenea parte din pregătirile pentru deschiderea noului an școlar. Trebuie să cităm în această privință, ca un exemplu pozitiv, Școala medie din comuna Răcari, unde toată aparatul și toate substanțele necesare experiențelor pe care elevii le vor efectua în timpul lecțiilor sînt frumos etichetate și aranjate într-o cameră deosebită de cea a laboratorului. În laborator au fost instalate șapte mese tip, cu reactivii cel mai des utilizați. Mesele au fost dotate cu lămpi de spirit, becuri de gaz-teclu, vase de apă cu dispozitive de scurgere.

Demne de remarcă în ceea ce privește grija riguroasă acordată pregătirii materialului didactic sînt și alte școli, ca de pildă, Școala medie nr. 27 sau Școala medie nr. 13 din București. Din păcate, nu aceeași grijă se manifestă pretutindeni. Se întimplă uneori ca înseși secțiile raionale de învățămînt să nu manifeste suficientă atenție pentru modul cum este distribuit, păstrat și folosit materialul didactic. Așa, de pil-

dă, în raionul Drăgănești Vlăcea s-a întimplat ca unele materiale didactice să fie trimise unor școli decît cele care aveau într-adevăr nevoie de ele. Este bine ca pînă la deschiderea cursurilor astfel de „adrese greșite” să fie corectate.

Cînd învățătorii învață

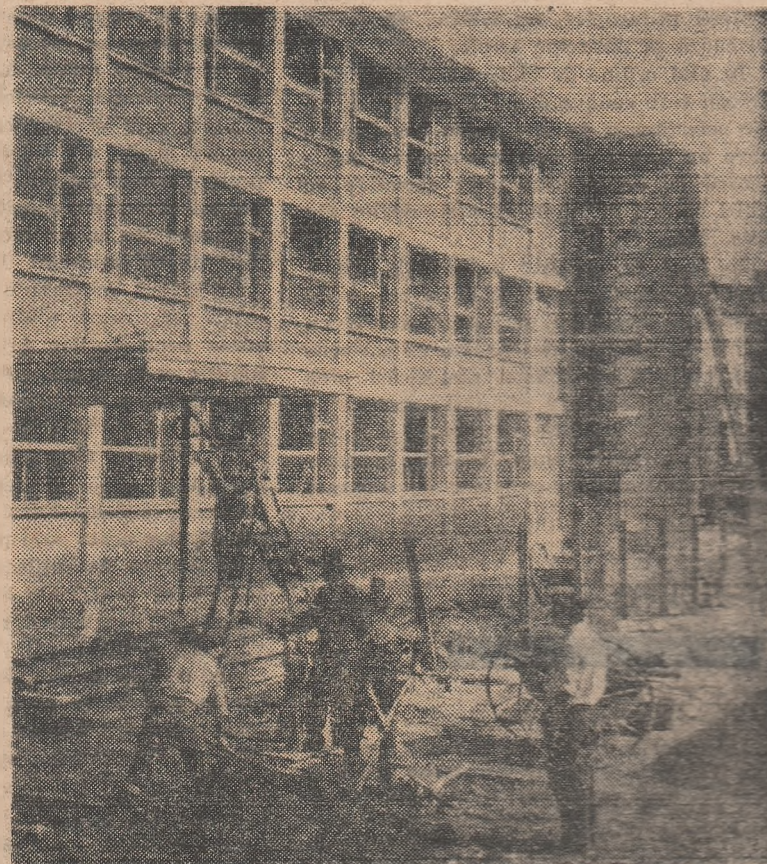
Alături de pregătirile care privesc baza materială se află și altele, de o însemnătate cel puțin egală. Acestea privesc pregătirea învățătorilor și profesoriilor.

După cum ne-a spus tovarășul Constantin Drăgulescu, profesor emerit, directorul Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, vacanța este una dintre perioadele de vîrf ale activității institutului. Intre altele, peste numai cîteva zile se va deschide la Sinaia un curs de înaltă cîntă științifică pentru perfecționarea cadrelor didactice care predau limbile străine. La acest curs vor ține prelegeri și seminarii specialiști în predarea limbii ruse, franceză, engleză și germană din țările în care se vorbesc aceste limbi. În orașul Pitești și București s-au organizat cursuri de pregătire cu responsabilități ai cercurilor pedagogice de educatoare, învățători și profesori. La astfel de forme se adaugă bineînțeles studiul individual al fiecărui profesor sau învățător în parte.

Numeroși învățători și profesori tineri trăsese în aceste zile „febră” deosebită de deficiențat care se apropie. Participa la consultații, la discuții cu batori ai institutelor de perfecționare, stau ore întregi la bibliotecă, efectuează experiențe de laborator etc. Pe de altă parte, colaboratori mai vîrstnici se pregătesc în această perioadă în vederea examenului de gradul II. Multe dintre ei au întocmit lucrările personale și poartă în aceste zile discuții „la obiect” pe marginea acestora. În scopul de a le îmbunătăți.

Toate acestea vor contribui desigur la buna desfășurare a muncii didactice în anul școlar care se va deschide în toamnă.

B. OCTAVIAN

În aceste zile, în toate regiunile țării, constructorii finalizează clădiri pentru școli

PROGRAMELE pentru învățămîntul de cultură generală valabile în anul școlar 1965/1966

Clasele I-VIII ale școlii generale de 8 ani

Programele școlare pentru clasele I-IV — 1965; limba română (gramatică și lectura literară), cl. V-VIII — 1965; limba rusă pentru școlile cu limba de predare română și școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale, cl. V-VIII — 1965; limba franceză, cl. V-VIII — 1965; limba engleză, cl. V-VIII — 1965; istoria, cl. V-VIII — 1965; educația cetățenească, cl. VIII — 1965; matematică, cl. V-VIII — 1965; matematică cl. VIII 1964; fizică, cl. VI-VIII — 1965; chimie, cl. VII-VIII — 1965; botanica, cl. V — 1965; anatomia și fiziologia omului, cl. VI — 1963; igiena, cl. VII — 1964; biologia generală, cl. VIII — 1965; geografia, cl. V-VIII — 1965; agricultura, cl. V-VIII — 1965; lucrări practice în lemn, metal, lucru de mână și gospodărie, cl. V-VIII — 1965; desen, cl. V-VIII — 1965; calligrafia, cl. V — 1965; muzica, cl. V-VIII — 1965; educația fizică, cl. V-VIII — 1965.

Clasele IX-XI ale școlii de cultură generală de 11 ani

(Clasa a IX-a învățămînt seral și fără frecvență, clasele X-XI curs de zi, învățămînt seral și fără frecvență).

Literatura română, cl. IX-X — 1965; literatura română, cl. XI — 1965; limba rusă, cl. IX-XI — 1965; instrucțiuni pentru predarea limbii ruse la școlile cu o zi instruire în producție, cl. X-XI — 1965; limba engleză, cl. IX-XI — 1965; limba franceză, cl. IX-XI — 1965; limba germană, cl. IX-XI — 1965; limba latină, cl. IX-XI — 1965; istoria, cl. IX-XI — 1964; economia politică, cl. X — 1965; socialismul științific, cl. XI — 1965; psihologie și logică, cl. XI — 1965; matematică, cl. IX-XI — 1964; astronomia, cl. IX — 1965; fizică, cl. IX-XI — 1964; chimia, cl. IX-XI — 1964; științe naturale, cl. IX-XI (din cl. XI este valabilă numai programa de geologie) — 1964; biologia generală, cl. XI — 1965; geografia, cl. IX și XI — 1965; studiul mașinilor cu aplicații practice, cl. X — 1964; desenul, cl. IX-X — 1963; muzica, cl. X — 1965; educația fizică, cl. X-XI — 1963.

Clasa a IX-a a școlii de cultură generală de 12 ani

(Curs de zi, învățămînt seral și fără frecvență)

Limba și literatura română, cl. IX — 1965; limba franceză, cl. IX — 1965; limba engleză, cl. IX — 1965; limba germană, cl. IX — 1965; limba rusă, cl. IX — 1965; limba latină, cl. IX — 1965; istoria antică, cl. IX — 1965; matematica, cl. IX — 1965; fizică, cl. IX — 1965; chimia, cl. IX — 1965; botanica, cl. IX — 1965; geografia, cl. IX — 1965; desenul, cl. IX — 1965; muzica, cl. IX — 1965; educația fizică, cl. IX — 1965; cultura tehnică, cl. IX — 1965.

Clasele I — VIII ale școlii generale de 8 ani cu limbi de predare ale minorităților naționale

La școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale se vor folosi la clasele I-VIII aceleași programe ca la școlile cu limba de predare română, cu excepția următoarelor programe speciale: Limba română pentru școlile

cu limbi de predare ale minorităților naționale, cl. I-IV — 1965; limba română pentru școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale (cu excepția școlilor cu limba de predare maghiară), cl. V-VI — 1965; limba română pentru școlile cu limba de predare maghiară, cl. V-VI — 1965; limba și lectura literară maghiară, cl. I-IV — 1965; limba și lectura literară maghiară, cl. V-VIII — 1965; limba și lectura literară germană, cl. I-IV — 1965; limba și lectura literară germană, cl. V-VIII — 1965; limba și lectura literară ucraineană, cl. I-IV — 1965; limba și lectura literară ucraineană, cl. V-VIII — 1965; limba și lectura literară ucraineană (ca obiect de studiu), cl. I-VIII — 1965; limba și lectura literară sirbo-croată, cl. I-IV — 1965; limba și lectura literară sirbo-croată, cl. V-VIII — 1965; limba și lectura literară cehă, cl. I-IV — 1965; limba și lectura literară slovacă, cl. I-IV — 1965; limba și lectura literară slovacă, cl. V-VIII — 1965; limba și lectura literară bulgară (ca obiect de studiu), cl. I-VIII — 1965; limba și lectura literară polonă (ca obiect de studiu), cl. I-IV — 1965; limba și lectura literară greacă, cl. I-VIII — 1965; muzica pentru școlile cu limba de predare maghiară, cl. I-IV — 1962, cl. V-VI — 1962, cl. VII — 1963, cl. VIII — 1964; îndrumări pentru predarea muzicii în școlile cu limba de predare germană, cl. I-IV și cl. V-VIII — 1965; muzica pentru școlile cu limba de predare germană, cl. I-IV — 1962, cl. V-VI — 1962, cl. VII — 1963, cl. VIII — 1964; îndrumări pentru predarea muzicii în școlile cu limba de predare germană, cl. I-IV și cl. V-VIII — 1965.

Clasele IX-XI ale școlii de cultură generală de 11 ani cu limbi de predare ale minorităților naționale

(Clasa a IX-a învățămînt seral și fără frecvență, clasele X-XI curs de zi, învățămînt seral și fără frecvență)

La școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale se vor folosi, la clasele IX-XI ale școlii de 11 ani, aceleași programe ca la școlile cu limba de predare română, cu excepția următoarelor programe speciale:

Limba română (gramatică pentru clasa a X-a) și instrucțiuni pentru predarea literaturii române în clasele IX-XI — 1965; limba rusă pentru școlile cu limba de predare maghiară, cl. IX-XI — 1965; limba rusă pentru școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale, cu excepția școlilor cu limbile de predare maghiară și germană, cl. X-XI — 1965; instrucțiuni pentru predarea limbii ruse la școlile cu o zi instruire în producție, cl. X-XI — 1965; literatura maghiară, cl. IX-XI — 1965;

literatură germană, cl. IX-XI — 1965; literatură ucraineană, cl. X-XI — 1964; literatura sirbă, cl. X-XI — 1964; literatura slovacă, cl. X-XI — 1960; îndrumări pentru predarea muzicii în școlile cu limbile de predare maghiară, germană și ucraineană, cl. X — 1965.

Clasa a IX-a a școlii de cultură generală de 12 ani, cu limbi de predare ale minorităților naționale

(Curs de zi, învățămînt seral și fără frecvență)

La școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale se vor folosi, la clasa a IX-a a școlii de 12 ani, aceleași programe ca la școlile cu limba de predare română, cu excepția următoarelor programe speciale:

Limba și literatura română, cl. IX — 1965; limba și literatura maghiară, cl. IX — 1965; limba și literatura germană, cl. IX — 1965; limba și literatura ucraineană, cl. IX — 1965; limba și literatura sirbă, cl. IX — 1965; limba și literatura slovacă, cl. IX și instrucțiuni pentru clasele X-XI ale școlii de 11 ani — 1965; limba și literatura greacă, cl. IX și instrucțiuni pentru clasele X-XI ale școlii de 11 ani — 1965; limba latină pentru școlile cu limba de predare maghiară, cl. IX — 1965; îndrumări pentru predarea muzicii, cl. IX — 1965.

Învățămîntul de cultură generală seral și fără frecvență

La învățămîntul seral se vor folosi, la cl. a IX-a a școlii de 12 ani și la clasele IX-XI ale școlii de 11 ani, aceleași programe ca la cursul de zi, cu excepția următoarelor programe speciale pentru clasele IX-XI ale școlii de 11 ani:

Instrucțiuni pentru predarea istoriei la clasele IX-XI 1964; limba rusă, cl. IX-XI — 1965; matematica, cl. IX-XI — 1964; fizica, cl. IX-XI — 1964; chimia, cl. IX-XI — 1964; științe naturale, cl. IX-XI (din cl. XI valabilă numai programa de geologie stratigrafică) — 1964.

La învățămîntul seral pentru școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale se vor folosi programele speciale pentru învățămîntul seral — școli cu limba de predare română, iar pentru restul obiectelor se vor folosi aceleași programe ca la școlile respective ale minorităților naționale — cursuri de zi.

La învățămîntul fără frecvență se vor folosi la clasa a IX-a a școlii de 12 ani și la clasele IX-XI ale școlii de 11 ani aceleași programe ca la cursurile de zi.

Programele pentru clasa a IX-a a școlii de 11 ani au fost menținute în broșurile de programe pentru cursurile de zi, cu toate că în anul școlar 1965-1966 nu va mai funcționa această clasă la cursurile de zi, spre a fi folosite la învățămîntul fără frecvență și la obiectele unde nu există programe speciale, de la învățămîntul seral.

DIN ACTIVITĂȚEA SOCIETĂȚILOR ȘTIINȚIFICE ALE CADRELOR DIDACTICE

Adunarea Consiliului S.S.F.C.

Recent a avut loc în Capitală adunarea generală a consiliului Societății de științe fizice și chimice din R.P.R. Au luat parte academicieni, profesori din învățămîntul superior, precum și profesori din învățămîntul de cultură generală din întreaga țară, membri ai consiliului.

În discuțiile purtate cu acest prilej, s-au făcut, printre altele, numeroase propuneri valoroase menite să contribuie la îmbunătățirea studiului fizicii și chimiei în școala de cultură generală. Astfel, acad. Horia Hulubei, subliniind importanța experimentului în fizică, a propus să se amenajeze la citeva școli din țară laboratoare-model care să constituie un îndreptar pentru celelalte școli. Prof. univ. V. Sahini, membru corespondent al Academiei R.P.R. a făcut propuneri privind modernizarea învățămîntului fizicii și chimiei. Pornind de la faptul că extinderea în suprafață a programelor nu poate reuși nici pe departe să cuprindă vastul material informativ ce se adună cu tot mai mare repeziție, vorbitorul a subliniat necesitatea de a se introduce în programe teme al căror studiu să le formeze elevilor un mod de gândire modern, astfel încît viitorul inginer sau tehnician, viitorul cercetător să se poată descurca în orice problemă. „Îi vom pregăti în acest mod pe elevi să rezolve probleme pe care noi, în momentul de față, nici nu le putem formula, și cu atît mai puțin soluționa” — a spus vorbitorul. De asemenea prof. univ. V. Sahini a propus ca manualele de fizică și chimie să trateze și unele probleme de nivel mai ridicat, care nu figurează în programe și al căror studiu să nu fie obligatoriu, dar care să răspundă interesului elevilor cu aptitudini deosebite pentru fizică și chimie.

Discuțiile purtate în cadrul adunării generale s-au referit și la conținutul publicațiilor editate de societate, în special la „Revista de fizică și chimie”, seria A. Prof. Traian Lungu a propus ca revista să publice mai multe materiale cu caracter sintetic, în care aplicațiile în industrie să ocupe mai mult loc decît în prezent. Profesorii Traian Popescu, Lucian Herchita și alții au cerut ca revista să dea profesorilor un ajutor metodic mai substanțial, deosebi în ceea ce privește predarea chestiunilor de fizică modernă, recent introduse în programa școlilor de cultură generală. S-au făcut de asemenea propuneri privitoare la tematica viitoarelor consfățiri ale societății, la îmbunătățirea conținutului și a organizării olimpiadelor de fizică și chimie etc.

Au suscitat interesul propunerile privind înființarea unor clase experimentale și a unor școli-pilot în care să se studieze introducerea unor chestiuni de fizică modernă începînd din școala generală de 8 ani. Propunerile făcute cu prilejul adunării generale a consiliului societății vor contribui la îmbunătățirea activității acesteia, la întărirea contribuției pe care o aduce ea la ridicarea nivelului predării fizicii și chimiei în școala de cultură generală.

*

Zilele trecute Societatea de științe fizice și chimice din R.P.R. a organizat un simpozion cu temele: „Energetica nucleară și aplicațiile ei”. „Cataliza și aplicațiile ei”.

Simpozionul, la care au luat parte numeroși profesori de fizică și chimie, a contribuit la informarea acestora asupra unor probleme noi din domeniul specialității lor.

Taberele - curs ale S.S.N.G.

În vacanța de vară din acest an Societatea de științe naturale și geografie din R.P.R. organizează șase tabere-curs pentru naturaliștii și geografil din învățămîntul de cultură generală. Taberele — conduse de cadre didactice universitare și cercetători științifici — îmbină activitatea științifică cu recreerea activă, împletesc informarea teoretică cu activitățile practice pe teren, inițiază pe profesori în munca de cercetare științifică de specialitate și metodică-didactică. Prin conținutul programelor și participarea la diferite acțiuni a unor cunoscuți oameni de știință din țara noastră aceste tabere-curs vor contribui nemijlocit la perfecționarea cadrelor didactice, la modernizarea predării biologiei și geografiei în școală, la realizarea schimbului de experiență didactică între profesorii din cele mai îndepărtate colțuri ale țării.

Taberele-curs din această vară vor fi organizate în regiunile Maramureș, Bacău, Brașov, Hunedoara, Banat și Dobrogea. Vor participa aproape 300 de geografi și biologi, din care 25% din orașe reședință de regiune, 25% din orașe raionale, iar 50% din școlile sătești.

Tabăra-curs din Maramureș, cu program de geografie (20.VII-5.VIII a.c.), va cuprinde activități în scopul cunoașterii înfloririi economiei și culturii acestei bogate regiuni miniere a R.P.R. Observațiile, explicațiile și discuțiile vor detalia unele probleme de geneză și relief vulcanic, fenomenele glaciare și periglaciare din Maramureș etc. În tabăra vor fi studiate de aseme-

nea probleme de geografie economică privind valorificarea bogățiilor și variatelor resurse ale sub-solului, bogățiile forestiere etc. Tabăra se va încheia la complexul Borșa, de unde timp de citeva zile se vor face aplicații și ascensiuni pe munții din jur — vîrfurile Pietrosu, Piatra Mare, Puzdrele ș.a.

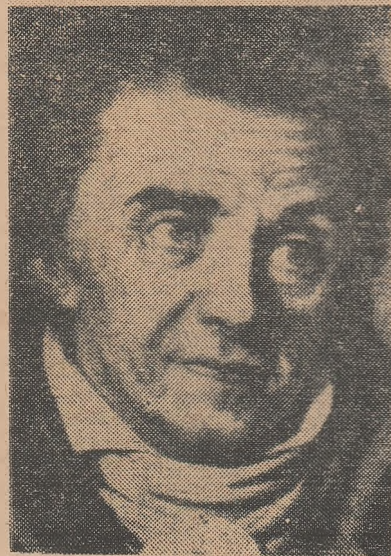
În tabăra-curs din regiunea Dobrogea (6-20.VIII a.c.) cu program de biologie, vor fi studiate probleme referitoare la paleogeografia și hidrobiologia Mării Negre, la flora și vegetația specifică Dobrogei litorale și celei continentale. Se vor efectua ieșiri în larg pentru colectarea de materiale marine de la diferite adîncimi. Cîteva aplicații vor conduce pe profesori la stațiunile Academiei R.P.R. de la Babadag, Tulcea, Maliuc și din alte localități. Altele vor avea ca obiectiv centrul piscicol Jurilovca și colectări de materiale din lacurile Golovița, Techirghiol ș.a. Vor fi efectuate vizite la sectoarele agrotehnice, zootehnice și pomologicale ale Stațiunii experimentale agricole Dobrogea. Lucrările practice — care vor avea loc în laboratoarele Stațiunii Agicea și ale Institutului pedagogic Constanța — vor oferi profesorilor de științe naturale participanți la tabăra posibilitatea să determine și să claseze materialele botanice, zoologice și geologice colectate de pe teren, alcătuiindu-și astfel utile colecții de materiale didactice marine și lacustre.

Celelalte patru tabere-curs cuprind în programul lor atît probleme de geografie cit și probleme de biologie.

CĂRȚI CĂRȚI

J. H. Pestalozzi - texte alese

PESTALOZZI

Recent a apărut în Editura didactică și pedagogică volumul „J. H. Pestalozzi — texte alese”, cu un studiu introductiv, traducere, note și comentarii de Iosif Antohi. Această lucrare continuă seria „textelor alese” din marii pedagogi clasici: Comenius, Locke, Rousseau ș.a., pe care le-a publicat editura.

Studiul introductiv care prezintă viața marelui pedagog elvețian scoate în evidență, pe baza unei vaste bibliografii, actualitatea operei sale și vorbește, în încheiere, despre fructificarea ideilor pedagogice ale lui Pestalozzi în școala și pedagogia românească. Textele din opera marelui pedagog elvețian sînt selectate și grupate după criteriul cronologic, în patru perioade. Din primele scrieri pedagogice Neuhof (1774 — 1780) sînt cuprinse în volum, pe lingă „Jurnalul lui Pestalozzi despre educația

fiului său”, cîteva scrisori și dări de seamă asupra institutului de educație pentru copiii săraci. Din perioada a doua (1780—1798) se dau: „Ora de seară a unui sihastru”, „Leonard și Gertruda” (fragmente din părțile a III-a și a IV-a), cîteva din „Fabule” și „Schița unui memoriu despre legătura dintre educația profesională și școlile elementare”. Urmează apoi relatarea experienței pedagogice din Stans (1798—1799) concretizată în „Scrisoarea lui Pestalozzi către un prieten despre șederea sa în Stans”. Perioada 1800—1825, care cuprinde activitatea pedagogului la Burgdorf și Yverdon, este ilustrată prin lucrările: „Metoda”, „Simțul auzului”, „Cum își învață Gertruda copiii” etc.

Volumul este bogat ilustrat cu reproduceri în culori după unele tablouri și stampe obținute de la Institutul „Pestalozzianum” din Elveția, precum și cu numeroase facsimile.

ION TUDOR

Un îndrumător util profesorilor

Volumul „Îndrumător pentru cercetări fizico-geografice” conține o serie de materiale care vin în sprijinul profesorilor de geografie și al celor ce se pregătesc pentru predarea acestor discipline. Cuprinzînd numeroase figuri, tabele și hărți care ușurează înțelegerea textului, volumul tratează probleme de topografie, geologie, hidrologie, soluri, vegetație și, în parte, geomorfologie.

Lucrarea „Orientarea în teren și ridicările expeditivă” semnată de T. Teodoru și V. Dumitrescu indică metodele, procedeele și aparatura cea mai des folosită în ridicările topografice expeditivă.

I. Motaș semnează materialul „Observațiile geologice” în care se dau îndrumări cu privire la descrierea aflorimentului, la măsurarea direcției și înclinării straturilor, la cercetarea diferitelor tipuri de roci și la reprezentarea grafică a succesiunilor litologice ș. a. m. d. Capitolul privind cercetarea rîurilor și lacurilor este elaborat de P. Gișescu și I. Zăvoianu. Aici se dau cîteva

noțiuni privind regimul rîurilor și se vorbește de metodele de cercetare hidrografică. Indicații valoroase se dau și în lucrările „Cercetarea formelor de relief” de V. Truțaș, „Cercetarea reliefului glaciatic și crinival în Carpați”, de E. Nedelcu, „Cercetarea vegetației” de Ev. Juscăru-Soroceanu și A. Popova-Cucu, „Cercetarea tipurilor de sol”, de N. Florea, „Fotografierea obiectivelor geografice”, de V. Sencu, „Observații fenologice” de Ana Popova-Cucu și Octavia Șeitan, „Intocmirea schișelor panoramice” de P. Coteț.

După cum se vede, îndrumătorul abordează probleme numeroase de mare utilitate pentru profesorii care vor să facă observații de teren, în special în timpul excursiilor cu elevii. Lucrările sînt elaborate într-un stil accesibil, iar figurile care însoțesc textele vin aproape la fiecare pagină în ajutorul cititorului.

CONSTANȚA OPREA
Ciocoveni, Oltenița

Lucrări pentru elevi

Aflîndu-se în mijlocul elevilor în tabere sau la cluburi, în excursii sau drumeții, profesorii le pot recomanda numeroase lecturi menite să le cultive mintea și sentimentele. Iată, mai jos, cîteva indicații de lectură care pot lărgi cunoștințele elevilor în domeniul istoriei, făcînd să crească în același timp dragostea lor pentru patrie, admirația față de cei ce au luptat pentru o viață mai bună a poporului:

Nebiruitul vodă Ștefan, de I. Lespezeanu și L. Marcu, Ediția a II-a, 1962; Dimitrie Cantemir, de Constantin Măciucă; Agurida, de C. Ignătescu; Vintoaia, de C. Ignătescu; Cînd era Horia împărat, de V. I. Birna; Tudor Vladimirescu, de Paul Constant; Un om în furtună, de Dumitru Almaș; Fata cu arma, de Nicolae Tăutu; Neveia din Poiana Miresii, de Nicolae Deleanu; Din istoria unui imperiu, de Florica Lorinș; De

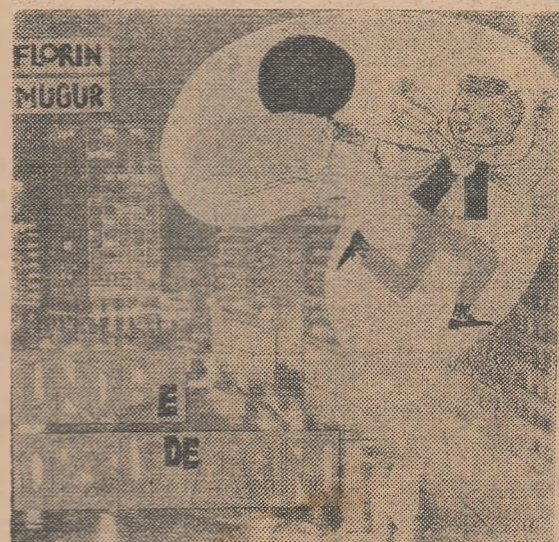
din vale de Rovine, culegere de legende, nuvele și evocări istorice; Din istoria luptelor greviste ale proletariatului din România; 23 August 1944, culegere de articole; 20 de ani de la eliberarea României; Legende și miturile Greciei antice, de N. A. Kun; Proză istorică latină, Ediția a II-a, 1965; Cum trăiau romanii, de Nicolae Lascu; Spartacus, de Raffaele Giovagnoli; Cruciadele, de Ilie Grămadă; Thomas Münzer, de A. Stekli; Sub flamura Tașborului, de Mihail Dan, Ed. a II-a revăzută și adăugită; Focul ocrotit de ape, de Camil Mureșan; Jeanne d'Arc, de A. Levandovski; Revoluția burgheză din Anglia, de Camil Mureșan; Garibaldi, de Mircea Pădureleanu; Comuna din 1871, de Jean Bruhat, Jean Dautry și Emile Tresen; Calea Africii, de Jack Woddis; 10 zile care au zguduit lumea, de John Reed.

V. ALEXE și P. GRIGORIU

Noutățile literare din bibliotecă, prieten buni ai elevilor în zilele vacanței

Unde e orașul de argint?

După „Serile din sectorul nord”, lucrare în proză închinată muncii cadrelor didactice, în care viața școlii ne apare sub forma unor notații „pe viu”, Florin Mugur se înfățișează din nou ca minuiitor al versului, pentru cei mai tineri cititori. Ultimul său volum, intitulat

elementele care aduc răspuns și întrebării pe care o adresează micilor cititori titlul lucrării: „Unde e orașul de argint?”. „La noi sînt azi / Zeci de orașe, sute / Toate de argint, / Toate ne-n-trecute, / Unde mergi pe Strada Bună Dimineața, / Și să cînti e voie / Liber, toată viața.

P. ȘTEFĂNESCU

Elevii de astăzi — cadrele de mîine

(Urmare din pag. 1)

Temelia se așează în primele clase

memoria logică. De mare ajutor ar fi în această privință unele expuneri pe teme de psihologie în cadrul cursurilor de perfecționare, ca și editarea mai multor lucrări de psihologie a copilului.

Totodată, elevii trebuie ajutați încă din clasele I—IV să-și dezvolte posibilitățile de exprimare orală și scrisă. Cred că ar fi bine, de aceea, ca programele de limba română pentru aceste clase să prevadă mai multe ore pentru compunere — și în general pentru variate exerciții de exprimare orală și scrisă.

Nici un efort pentru îmbunătățirea predării în clasele I—IV nu poate fi neglijat, pentru că, ridicînd nivelul predării în aceste clase, asigurăm o bază temeinică însușirii cunoștințelor nu numai

în clasele următoare ale școlii generale de 8 ani, dar și pentru tot decursul școlarității.

Forța mobilizatoare a pregătirii ideologice

trebuie să-l joace în această privință studiul istoriei, îndeosebi al istoriei României, care oferă materialul faptic concret pe baza căruia se încheagă treptat concepția materialist-dialectică aplicată la dezvoltarea vieții sociale.

Socotesc că ar fi indicat ca, pe lingă îmbunătățirea continuă a programelor și manualelor, să se ia și alte măsuri menite a-i ajuta pe profesori în această direcție. Ar fi bine, de exemplu, să se elaboreze lucrări cu caracter literar, filme, emisiuni televizate etc, care să prezinte elevilor, în imagini grăitoare istoria milenară a poporului nostru, trecutul său de muncă încordată și de luptă neîncetată pentru libertate,

tezaurul culturii populare și mai apoi al creației marilor noștri scriitori și artiști. Elevii vor înțelege astfel mai bine cum a fost posibilă explozia de energie și de creație care a transformat țara în ultimele două decenii, provocînd ceea ce mulți străini, cunosători ai realităților de la noi, au numit „miracolul românesc”. Ei vor înțelege că aceste prefaceri, avînd la bază potențarea și valorificarea tuturor resurselor naturale și a energiilor de care dispune poporul nostru, au devenit posibile pentru că partidul comunistilor a pus la baza activității sale o politică fundamentată în mod științific, aplicată în mod creator la specificul realităților țării noastre.

Acordînd cea mai mare atenție pregătirii ideologice a tineretului nostru nu numai că îi vom da posibilitatea înțelegerii științifice a fenomenelor vieții contemporane, dar îi vom înarma în același timp cu o puternică forță mobilizatoare care îi va duce la pot realizări.